

vilde blive nødt til at sælge; men selv om de ikke skulde blive nødt til at sælge, vil det dog blive en Forringelse i disse Institutioners Kapitalstatus. Det bedste Bevis derpaa er, hvad Flertallet i sin Betænkning har anført, at man har godskrevet Overformynderiet en Kursavance paa et eneste Aar, der, om jeg mindes ret, beløb sig til 432,197 Kr. 30 Ore. Det er en ganske formidabel Kursavance i et Aar. Jeg forstaaer den heller ikke, naar man sammenligner det med, hvad der er købt i dette Aar af Papirer. Jeg er sikker paa, at en saadan Institution ikke kan spille paa Børsen; men jeg forstaaer saa ikke, hvorledes den i et eneste Aar kan have en Kursavance paa henimod en halv Million. Men godskriver man nu en saadan Kursavance, maa man ogsaa tage Kurstabet med, det ene maa følge med det andet.

Jeg for mig staaer det derfor saaledes, at Hensigten med Mindretallets Ændringsforslag i Virkeligheden har været at tilvejebringe Betingelser for, at disse Institutioner kunne anbringe deres Midler paa den bedste og sikreste Maade, og samtidig dermed har det ærede Mindretal bestræbt sig for at kunne gøre det paa en saadan Maade, at Renten i Grunden slet ikke faldt ned under den, som Bengemarkedet i Virkeligheden bestemmer. — Nu har jeg hørt fra saa mange Sider, og særlig fra den højtærede Justitsministers Side, at dette Forslag er fuldstændig ubrugeligt, ja umuligt. Jeg tror, at den højtærede Justitsminister kan have Ret i mange af de Indvendinger, han gjorde mod Ændringsforslaget, og navnlig tvivler jeg heller ikke om, at den højtærede Minister havde den fuldstændigste Ret, hvor han gjorde opmærksom paa, at Overformynderiet f. Eks. havde ganske forskellige Midler, nogle, der hørte til Maaften, og nogle, der vare ligefrem umyndiges Midler, der stod under særskilte Børgemaal. Jeg tror, Ministeren har Ret deri, men det kunde jo altsammen rettes til tredje Behandling, hvis der overhovedet var Tale om, at dette Ændringsforslag kunde blive vedtaget her i Tinget. Men det betragter jeg nu efter den højtærede Ministers Udtalelser og efter mange andre Udtalelser som noget aldeles utænkeligt, og jeg betragter derfor i dette Øjeblik Ændringsforslaget mere som symbolisk, som betydende, at der dog her i dette Ting var ikke saa, der vilde lægge deres gode Vilje for Dagen for, at Renten i disse Institutioner kunde blive nedsat til noget, der stemmede med den i Landet almindelig gængse Rentefod. Jeg er derfor det ærede Mindretal taknemmelig for, at det har fremsat Forslaget, men jeg antager, at det vilde være heldigt, om de

vilde tage det tilbage, da den Hensigt, de have villet opnaa derved, er opnaaet lige saa godt, som om det kom til Afstemning, en Afstemning, som slet ikke kan være tvivlsom.

Det ærede 12te kongevalgte Medlem her ved Siden af (Hage) talte jo meget om Agerbrugets Stilling til denne Sag. Det er et Spørgsmaal, som jeg ikke finder staaer i nogen direkte Forbindelse med hele denne Sag, thi det er jo Laan mod Pant i faste Ejendomme, der er Spørgsmaal om, og der gives jo faste Ejendomme lige saa godt i Byerne som paa Landet, saa Interessen maa her omtrent være den samme. Desuden forekommer det mig, at Landbrugets Interesse slet ikke er saa overordentlig stærkt berørt af dette Lovforslag. Thi naar Overformynderiet f. Eks. og Livrenteanstalten anbringe deres Penge i Kreditforeningsobligationer, bidrage de jo i ganske overordentlig Grad til at højne Kursen, og det er maaske en af Grundene til, at Kursen er saa høj; derved gavne de indirekte saavel Landbruget som i det hele Besiddere af faste Ejendomme og skaffe dem Afgang til at saa billige Laan gennem Kreditforeningerne. Og enten de saa de billige Laan gennem Kreditforeningerne eller gennem Livrenteanstalten og Overformynderiet, kan jo være ganske det samme. Derfor tror jeg ikke, man skal ind paa at gøre et Landbrugsspørgsmaal ud af dette Spørgsmaal. For mig er det kun et Spørgsmaal om, hvorvidt de her nævnte Institutioner gøre Ret i at holde en Rente for Laan i faste Ejendomme, som i Virkeligheden overstiger den almindelig gængse Rente her i Landet.

Lassen: Den ærede Ordfører gjorde Mindretallet opmærksom paa, at vi ikke vilde være med til at tvinge Rentefoden ned, men der er jo slet ikke Spørgsmaal her for os om at tvinge Rentefoden ned. Den ærede Ordfører har baade i Betænkningen og i sin første Udtalelse sagt, at Kreditforeningsrentefoden er mellem $3\frac{1}{6}$ og $3\frac{3}{4}$, og den maa dog vel siges at være den normale Rentefod for Ublaas i faste Ejendomme, idet Overformynderiets Midler og de andre Midler, der udlaanes i faste Ejendomme, intet have at sige lige over for Kreditforeningslaanene. Jeg vil altsaa fralægge mig, at jeg skulde ville være med til at ville tvinge Rentefoden ned, fordi jeg finder det forsvareligt og rigtigt og absolut hensigtsmæssigt for disse Institutioner, at deres Rentefod følger den normale Rentefod, som er gældende for Tiden for Ublaas og for de Papirer, som de ere henviste til at